

1 МІЖНАРОДНА СТУДЕНТСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ КОНФЕРЕНЦІЇ

ДАТА ПРОВЕДЕННЯ

7-8 липня 2026 року

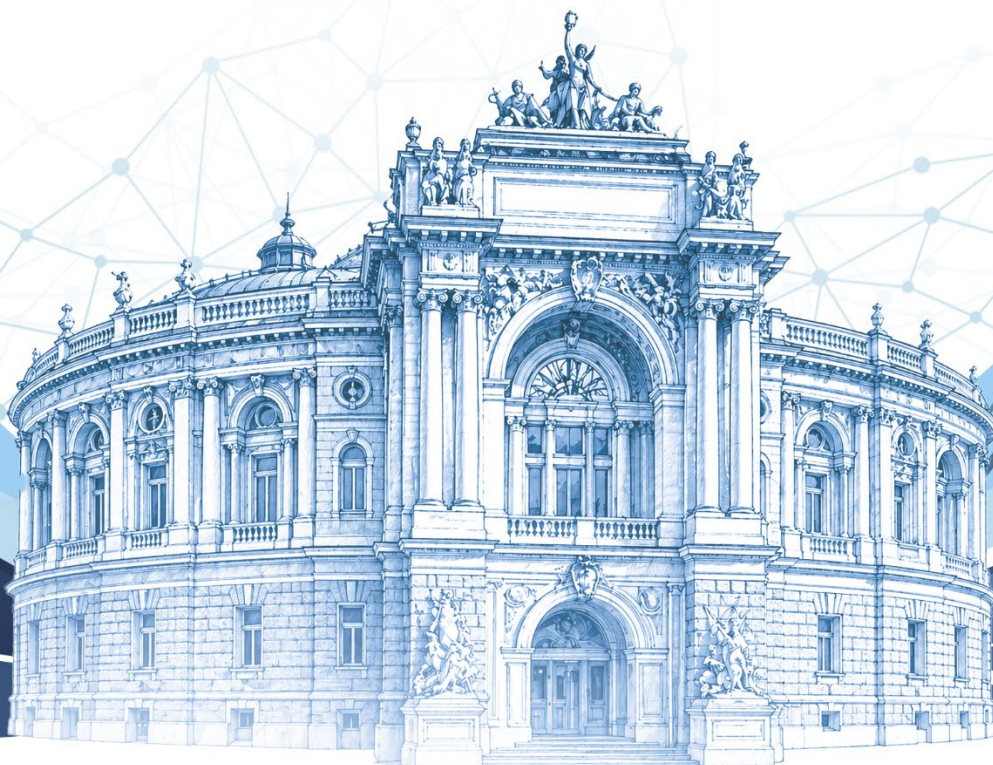
МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ

м. Одеса, Україна

ІНФОРМАЦІЙНА ПЛАТФОРМА

SCIENCE VECTOR

Детальніше про конференцію:
science-vector.com

SCIENCE VECTOR

1 Міжнародна студентська наукова конференція

**«СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ НАУКОВИХ
ДОСЛІДЖЕНЬ»**

Збірник наукових праць

7-8 липня 2026р.

м. Одеса, Україна

УДК 001(08)

DOI: <https://doi.org/10.70286/science-vector.07072026>

Сучасні тенденції розвитку наукових досліджень. Матеріали 1-ї Міжнародної студентської наукової конференції, м. Одеса, 7-8 липня 2026р. Science Vector, 2026.

Міжнародна студентська наукова конференція зареєстрована в базі науково-технічних заходів Державної наукової установи УкрІНТЕІ. Посвідчення №478 від 28.04.26р.

Матеріали конференції опубліковано мовою оригіналу в авторській редакції та в обсязі, поданому авторами. Збірник оформлено й підготовлено до публікації в єдиному стилі без внесення змін до змісту тез доповідей. Відповідальність за достовірність наведених фактів, правильність власних назв, цитат, статистичних даних, спеціалізованої термінології та іншої інформації, викладеної у матеріалах, повністю покладається на авторів.

Матеріали конференції знаходяться у відкритому доступі згідно з умовами ліцензії CC BY-NC 4.0 International.

© Учасники конференції, 2026
© Збірник наукових праць, 2026
© Science Vector, 2026

Офіційний сайт: <https://science-vector.com/>

ЗМІСТ

Секція: Маркетинг та реклама

Гончаренко М.

Вплив онлайн-відгуків на прийняття рішень про купівлю товарів та послуг..... 6

Fedorchuk M.

Neuromarketing Approaches to Understanding Consumer Emotions..... 8

Секція: Менеджмент та публічне управління

Януш Н.М., Яковчук А.М.

Впровадження автоматизації та робототехніки в автомобілебудуванні... 11

Секція: Освіта та педагогіка

Мельник О.В., Жовнич О.В.

Методичний потенціал групових форм роботи для формування англомовних лексико-граматичних навичок старшокласників..... 15

Marchenko V.

Artificial Intelligence as a Tool for Personalized Learning..... 19

Максименко О.В.

Емоційно-експресивні засоби в інтернет-дискурсі..... 22

Секція: Філологія та лінгвістика

Федоренко М.

Лінгвістичні особливості рекламних текстів у соціальних мережах..... 24

Секція: Соціальна робота та консультування

Zmienko O.

The Impact of Financial Difficulties on Family Psychological Well-Being..... 26

Секція: Психологія

Ковальчук М.

Психологічний супровід підлітків, які перебувають у складних життєвих обставинах.....	28
--	----

Секція: Архітектура та будівництво

Величко М.

Модульне будівництво як сучасний напрям розвитку житлової архітектури.....	31
---	----

Andriushchenko Ie.

Artificial Intelligence in Architectural Design and Construction Planning.....	33
--	----

Секція: Маркетинг та реклама

Вплив онлайн-відгуків на прийняття рішень про купівлю товарів та послуг

Гончаренко Максим, здобувач вищої освіти бакалаврського рівня
Факультет маркетингу
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

Цифровізація суттєво змінила поведінку сучасних споживачів. Якщо раніше основним джерелом інформації про товар були рекламні повідомлення або рекомендації знайомих, то сьогодні дедалі більшу роль відіграють онлайн-відгуки. Перед оформленням замовлення користувачі часто аналізують оцінки інших покупців, читають коментарі та звертають увагу на загальну репутацію бренду в інтернеті. Саме тому відгуки стали важливим інструментом впливу на споживчі рішення [1].

Стрімкий розвиток електронної комерції сприяв появі нових моделей взаємодії між компаніями та клієнтами. Маркетплейси, соціальні мережі й спеціалізовані платформи дозволяють людям швидко отримувати інформацію про якість продукції чи рівень обслуговування. У багатьох випадках потенційний покупець більше довіряє досвіду інших користувачів, ніж офіційній рекламі виробника. Подібна тенденція пояснюється тим, що коментарі сприймаються як більш незалежне та правдиве джерело інформації.

Позитивні відгуки здатні суттєво посилити інтерес до товару або послуги. Наявність великої кількості схвальних оцінок формує відчуття надійності та підвищує рівень довіри до компанії. Крім того, хороша репутація в мережі допомагає брендам залучати нових клієнтів і підтримувати конкурентні позиції на ринку. Для багатьох споживачів саме оцінки інших людей стають вирішальним аргументом під час вибору між кількома аналогічними пропозиціями [2].

Разом із тим негативні коментарі можуть суттєво впливати на купівельну поведінку. Навіть кілька критичних повідомлень інколи змушують потенційного клієнта відмовитися від замовлення. Найчастіше користувачі звертають увагу на скарги, пов'язані з низькою якістю товару, проблемами доставки або неналежним сервісом. Особливо швидко негативна інформація поширюється через соціальні мережі, де вона може формувати несприятливий імідж компанії.

Окрему увагу сьогодні приділяють достовірності онлайн-відгуків. Через зростання конкуренції деякі компанії намагаються штучно покращити власну репутацію за допомогою фальшивих коментарів. Водночас сучасні користувачі стали більш уважними до подібних маніпуляцій. Одноманітні фрази, надмірно емоційні оцінки або велика кількість підозріло позитивних відгуків часто викликають недовіру. Саме тому відкритість і чесна комунікація залишаються важливими складовими успішної маркетингової стратегії [3].

Помітний вплив на формування споживчих рішень мають і соціальні платформи. Instagram, TikTok, Facebook та YouTube перетворилися не лише на засоби комунікації, а й на інструменти просування товарів і послуг. Значна частина аудиторії орієнтується на думку блогерів, лідерів громадської думки або звичайних користувачів, які публікують власний досвід використання продукції. Такий формат взаємодії створює ефект більш особистої рекомендації та посилює довіру до бренду.

Варто зазначити, що онлайн-відгуки виконують також аналітичну функцію. Завдяки коментарям компанії можуть краще розуміти потреби клієнтів, виявляти недоліки продукції та вдосконалювати якість обслуговування. Реакція споживачів допомагає бізнесу швидше адаптуватися до змін ринку та коригувати власну маркетингову політику [4].

Таким чином, відгуки в інтернеті стали одним із ключових чинників, що впливають на поведінку покупців у сучасному цифровому середовищі. Вони формують рівень довіри до бренду, впливають на репутацію компанії та можуть безпосередньо визначати обсяги продажів. За умов високої конкуренції підприємствам важливо не лише підтримувати позитивний імідж, а й оперативно реагувати на зауваження клієнтів та забезпечувати якісний зворотний зв'язок.

Список використаних джерел

1. Балабанова Л. В., Холод В. В. Маркетинг підприємства : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2019.
2. Ілляшенко С. М. Інноваційний маркетинг : підручник. Суми : Університетська книга, 2020.
3. Котлер Ф., Армстронг Г. Основи маркетингу. Київ : Діалектика, 2021.
4. Примак Т. О. Маркетингові комунікації в системі управління підприємством. Київ : Ельга, 2019.

Neuromarketing Approaches to Understanding Consumer Emotions

Fedorchuk Mariia, student
Faculty of Economics
Taras Shevchenko National University of Kyiv

The development of modern marketing increasingly depends on understanding consumer behavior and emotional reactions. Traditional market research methods, including surveys and interviews, often fail to provide complete information about the real motives behind purchasing decisions. For this reason, researchers and companies have become more interested in neuromarketing — an interdisciplinary field combining marketing, psychology, and neuroscience to analyze consumer responses more deeply.

In contemporary business environments companies compete not only through product quality or pricing strategies, but also through emotional influence on consumers. Advertising campaigns, brand identity, packaging, music, colors, and digital content are carefully designed to attract attention and stimulate emotional engagement. Neuromarketing allows specialists to study how individuals subconsciously react to such stimuli and how these reactions influence purchasing behavior.

Scientific interest in consumer emotions has significantly increased during the last decade. Researchers emphasize that many buying decisions are made emotionally rather than rationally. Although consumers often believe their choices are based on logic, emotional responses frequently shape preferences before conscious analysis begins. This explains why brands actively focus on creating emotional connections with their audiences.

Neuromarketing methods help identify psychological mechanisms that influence decision-making. Brain imaging technologies, eye-tracking systems, facial expression analysis, and biometric measurements allow researchers to evaluate emotional reactions during interaction with advertisements or products. Such approaches provide valuable insights into attention, memory, motivation, and subconscious preferences.

Particular importance is given to emotional engagement in advertising communication. Marketing campaigns that evoke positive emotions are generally remembered more effectively and create stronger associations with brands. Happiness, nostalgia, excitement, or empathy often increase consumer interest and improve brand recognition. Emotional storytelling has therefore become one of the most widespread communication strategies within digital marketing.

Visual elements strongly affect psychological perception as well. Colors, typography, packaging design, and imagery may subconsciously shape consumer attitudes toward products. Warm colors are frequently associated with energy and excitement, while softer visual tones may create feelings of comfort or trust.

Neuromarketing research demonstrates that even small design changes can influence emotional reactions and purchasing intentions.

Sound and music also represent powerful emotional triggers in consumer environments. Background music in stores, audio branding, and advertising soundtracks may influence mood, attention span, and overall shopping experience. Certain melodies create emotional familiarity that strengthens memory associations with specific products or companies. Businesses increasingly use sensory marketing techniques to build more immersive customer experiences.

Digital platforms have expanded the practical application of neuromarketing approaches. Social media content, personalized advertisements, and interactive interfaces are often designed according to behavioral psychology principles. Algorithms analyze user activity, preferences, and emotional responses in order to deliver more targeted marketing messages. As a result, digital communication has become more individualized and emotionally oriented.

At the same time, neuromarketing raises important ethical concerns. Some researchers argue that excessive emotional influence or subconscious manipulation may threaten consumer autonomy. The use of psychological vulnerabilities for commercial purposes creates debates regarding ethical boundaries in advertising and data collection. Questions related to privacy, informed consent, and behavioral manipulation remain especially relevant in the digital era.

Consumer trust becomes particularly important under such conditions. If audiences perceive marketing strategies as manipulative or intrusive, negative attitudes toward brands may develop. Consequently, companies must balance commercial effectiveness with ethical responsibility. Transparent communication and respect for consumer rights play an essential role in maintaining long-term loyalty.

Educational institutions and scientific organizations increasingly study neuromarketing within interdisciplinary research programs. Universities combine knowledge from psychology, economics, neuroscience, and communication studies in order to better understand consumer behavior. Such academic interest contributes to the development of more evidence-based marketing strategies and critical evaluation of persuasive technologies.

Modern researchers also examine the relationship between emotions and brand loyalty. Positive emotional experiences may strengthen long-term connections between consumers and companies. Individuals often prefer brands that create feelings of comfort, security, or personal identification. Emotional attachment therefore becomes an important competitive advantage in highly saturated markets.

Another significant aspect involves the influence of stress and information overload on purchasing decisions. Digital consumers encounter enormous amounts of advertising content every day, which affects attention and cognitive processing. Neuromarketing studies help companies understand how people filter information and which emotional stimuli are most effective in attracting attention within crowded media environments.

The future of neuromarketing will likely be closely connected with artificial intelligence and advanced data analytics. Machine learning technologies increasingly support behavioral prediction and emotional analysis. Companies may gain more precise tools for understanding customer preferences, but this development will also require stronger ethical regulation and consumer protection mechanisms.

To summarize, neuromarketing has become an important approach to studying consumer emotions and decision-making processes. Emotional reactions strongly influence purchasing behavior, brand perception, and advertising effectiveness. By combining neuroscience and marketing, researchers gain deeper insight into subconscious aspects of consumer behavior. Nevertheless, responsible use of neuromarketing techniques remains essential for maintaining ethical standards and preserving consumer trust in modern digital communication.

References

1. Krykavskiy Ye. V. Marketing Communication Policy : textbook. Lviv : Lviv Polytechnic Publishing House, 2019.

Секція: Менеджмент та публічне управління

Впровадження автоматизації та робототехніки в автомобілебудуванні

Януш Назарій Мар'янович, аспірант

Факультет економіки

Міжнародний економіко-гуманітарний університет Академіка С. Дем'янчука

Науковий керівник:

Яковчук Анастасія Миколаївна, кандидат економічних наук, доцент

Міжнародний економіко-гуманітарний університет Академіка С. Дем'янчука

м. Рівне, Україна

Вступ

Автомобілебудування належить до стратегічно важливих галузей промисловості, які визначають рівень технологічного розвитку держави та її конкурентоспроможність на світовому ринку. Сучасні тенденції розвитку промислового виробництва характеризуються активним впровадженням цифрових технологій, автоматизованих систем управління та робототехнічних комплексів. У таких умовах автоматизація виробничих процесів стає одним із ключових чинників підвищення ефективності діяльності підприємств, забезпечення високої якості продукції та оптимізації використання ресурсів.

Концепції Індустрії 4.0 та Індустрії 5.0 передбачають інтеграцію кіберфізичних систем, штучного інтелекту, промислового Інтернету речей, цифрових двійників та роботизованих комплексів у виробниче середовище (Schwab, 2017). Для автомобілебудівних підприємств це створює можливість підвищення продуктивності праці, скорочення виробничих витрат і забезпечення гнучкості виробництва відповідно до вимог сучасного ринку.

Особливої актуальності питання автоматизації набуває для України в умовах необхідності модернізації промисловості та післявоєнного відновлення економіки. Впровадження інноваційних технологій може стати важливим інструментом інтеграції вітчизняних підприємств у міжнародні виробничі ланцюги та підвищення їх конкурентоспроможності.

Метою роботи є дослідження сучасних напрямів впровадження автоматизації та робототехніки в автомобілебудуванні, визначення основних переваг їх використання та обґрунтування перспектив розвитку автоматизованих виробничих систем.

Основна частина

Автоматизація виробництва являє собою процес часткової або повної заміни ручної праці автоматизованими технічними засобами та системами

управління. У сучасному автомобілебудуванні автоматизовані технології використовуються на всіх етапах виробничого циклу - від проектування продукції до складання готових транспортних засобів і контролю їх якості. Теоретичні засади автоматизованого виробництва та комп'ютерно-інтегрованих систем детально розглянуто у роботах М. Groover (2020).

Одним із найважливіших напрямів автоматизації є застосування промислової робототехніки. Роботизовані комплекси широко використовуються для виконання зварювальних, фарбувальних, складальних та транспортних операцій. Завдяки високій точності позиціонування та стабільності виконання операцій роботи забезпечують зменшення виробничого браку, підвищення якості продукції та скорочення виробничих витрат.

Провідні автомобілебудівні компанії світу, такі як Toyota, Tesla, Volkswagen та Bosch, активно впроваджують роботизовані виробничі системи та технології цифрового управління. Використання роботів на конвеєрних лініях дозволяє забезпечити безперервність виробництва та мінімізувати вплив людського фактора на результати виробничої діяльності. За даними International Federation of Robotics (2024), автомобілебудування залишається однією з найбільш роботизованих галузей світової промисловості та демонструє стабільне зростання кількості встановлених промислових роботів.

Відповідно до сучасних досліджень у сфері цифрового виробництва, впровадження автоматизованих технологій може забезпечити зростання продуктивності праці на 35–45 %, скорочення тривалості виробничого циклу на 25–40 % та зменшення втрат матеріалів на 12–18 % (McKinsey & Company, 2024). Такі результати свідчать про значний економічний ефект від використання автоматизованих виробничих систем.

Важливу роль у розвитку сучасного виробництва відіграє промисловий Інтернет речей (Industrial Internet of Things, IIoT). Завдяки використанню датчиків і комунікаційних мереж обладнання отримує можливість обмінюватися інформацією в режимі реального часу, що дозволяє здійснювати постійний моніторинг виробничих процесів та контролювати технічний стан устаткування.

Перспективним напрямом розвитку автоматизованих систем є застосування технологій штучного інтелекту та машинного навчання. Алгоритми штучного інтелекту здатні аналізувати великі обсяги виробничих даних, оптимізувати режими роботи обладнання та прогнозувати можливі несправності. Використання предиктивного обслуговування дозволяє скоротити кількість аварійних зупинок виробництва та підвищити рівень надійності технологічного обладнання.

Важливість цифрової трансформації виробництва також підтверджується дослідженнями OECD (2023), у яких наголошується на необхідності впровадження цифрових технологій для підвищення стійкості та конкурентоспроможності промислових підприємств.

Сучасний етап розвитку промисловості пов'язаний із переходом до концепції Індустрії 5.0, яка передбачає людиноцентричний підхід до

автоматизації виробництва (European Commission, 2024). Особливого поширення набувають колаборативні роботи (коботи), які можуть працювати спільно з людиною без необхідності створення додаткових захисних зон. Такий підхід сприяє підвищенню продуктивності праці, покращенню умов праці та зниженню виробничого травматизму.

Значний потенціал для розвитку автомобілебудування мають цифрові двійники (Digital Twins). Цифровий двійник являє собою віртуальну модель виробничої системи, яка відображає її реальний стан та дозволяє здійснювати моделювання різних сценаріїв роботи. Використання цифрових двійників забезпечує можливість тестування технологічних рішень до їх практичного впровадження, що дозволяє зменшити ризики та оптимізувати витрати на модернізацію виробництва.

В умовах післявоєнного відновлення української промисловості особливого значення набуває поетапне впровадження автоматизованих систем, що дозволяє мінімізувати фінансові ризики та забезпечити ефективне використання інвестиційних ресурсів.

На основі проведеного аналізу запропоновано поетапний підхід до впровадження автоматизації на підприємствах автомобілебудування України. Перший етап передбачає автоматизацію найбільш трудомістких виробничих операцій, насамперед зварювання, фарбування та складання. Другий етап включає інтеграцію систем ІоТ та створення єдиної цифрової платформи моніторингу виробничого обладнання. Третій етап передбачає впровадження технологій штучного інтелекту та цифрових двійників для оптимізації виробничих процесів і підвищення ефективності управління підприємством. Запропонований підхід сприятиме зниженню інвестиційних ризиків та забезпечить поступову цифрову трансформацію підприємств галузі.

Висновки

Автоматизація та робототехніка є невід'ємними складовими сучасного розвитку автомобілебудування та важливими чинниками підвищення ефективності виробничої діяльності підприємств. Використання роботизованих комплексів забезпечує зростання продуктивності праці, скорочення виробничих витрат, покращення якості продукції та підвищення рівня безпеки праці.

Сучасні технології Індустрії 4.0, зокрема промисловий Інтернет речей, штучний інтелект і цифрові двійники, створюють передумови для формування високотехнологічних виробничих систем нового покоління. Подальший розвиток концепції Індустрії 5.0 сприятиме гармонійному поєднанню можливостей автоматизованих систем із творчим потенціалом людини.

Для українських підприємств автомобілебудування впровадження автоматизації та робототехніки має стати одним із пріоритетних напрямів технологічної модернізації.

Це забезпечить підвищення конкурентоспроможності, інтеграцію до європейського промислового простору та створення умов для сталого економічного розвитку.

Список використаних джерел

1. Chesbrough, H. (2019). *Open Innovation Results: Going Beyond the Hype and Getting Down to Business*. Oxford University Press.
2. European Commission. (2024). *Industry 5.0: Towards a Sustainable, Human-Centric and Resilient European Industry*. Brussels.
3. Groover, M. P. (2020). *Automation, Production Systems and Computer-Integrated Manufacturing* (5th ed.). Pearson Education.
4. International Federation of Robotics. (2024). *World Robotics 2024 Industrial Robots*. IFR.
5. International Organization for Standardization. (2019). *Innovation Management - Innovation Management System - Guidance* (ISO 56002:2019). Retrieved from <https://www.iso.org/standard/68484.html>
6. McKinsey & Company. (2024). *The State of AI in 2024 and Digital Manufacturing Trends*. McKinsey Global Institute.
7. OECD. (2023). *Digital Transformation in Industry*. OECD Publishing.
8. Schwab, K. (2017). *The Fourth Industrial Revolution*. Portfolio Penguin.

Секція: Освіта та педагогіка

Методичний потенціал групових форм роботи для формування англомовних лексико-граматичних навичок старшокласників

Мельник Оксана Володимирівна, здобувачка вищої освіти магістерського рівня

Факультет іноземних мов

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла

Коцюбинського, Україна

Науковий керівник:

Жовнич Олеся Володимирівна, доктор педагогічних наук, професор

Кафедра методики навчання іноземних мов

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла

Коцюбинського, Україна

Анотація. У роботі розглянуто методичний потенціал групових форм роботи у формуванні англомовних лексико-граматичних навичок старшокласників. Обґрунтовано актуальність використання групової роботи в умовах компетентнісного та комунікативного підходів до навчання англійської мови та розкрито її сутність як форми організації спільної навчальної діяльності учнів. Охарактеризовано дидактичні можливості групових форм роботи, зокрема їх вплив на активізацію мовленнєвої діяльності, засвоєння лексичного й граматичного матеріалу, розвиток навчальної мотивації та комунікативної взаємодії. Проаналізовано механізм формування англомовних лексико-граматичних навичок у процесі групової взаємодії відповідно до основних етапів їх засвоєння. Також розглянуто найбільш ефективні види групових завдань, зокрема *information gap*, *Jigsaw*, *task-completion activities*, рольові ігри та групові проекти, які забезпечують практичне застосування мовного матеріалу в комунікативних ситуаціях. Зроблено висновок про доцільність використання групових форм роботи як ефективного засобу формування англомовних лексико-граматичних навичок старшокласників.

Ключові слова: групові форми роботи; англомовні лексико-граматичні навички; комунікативний підхід; дидактичні можливості групової роботи; методика навчання англійської мови.

У сучасному прогресивному світі освіта в Україні слідує європейським стандартам, тому етап розвитку іншомовної освіти характеризується переходом від засвоєння окремих мовних знань до формування в учнів здатності ефективно використовувати англійську мову в реальних комунікативних ситуаціях. Відповідно до компетентнісного підходу, одним із пріоритетних завдань

навчання англійської мови є формування іншомовної комунікативної компетентності, невід'ємними складниками якої є англомовні лексичні та граматичні навички та їх формування у змістовому контексті. Вони становлять основу іншомовного мовлення, оскільки забезпечують правильність, точність і доречність використання мовних одиниць у процесі усної та писемної комунікації. Водночас практика свідчить, що традиційне засвоєння лексики й граматики через зазубрювання та механічне виконання вправ не завжди забезпечує їх успішне перенесення в реальне мовленнєве спілкування. У зв'язку з цим особливої актуальності набуває пошук методичних підходів, які поєднують свідоме засвоєння мовного матеріалу з його практичним використанням у комунікативній діяльності, а саме особливої уваги набувають групові форми роботи.

Розглядаючи методичний потенціал групової роботи, варто вказати, що це такий спосіб організації освітнього процесу, що передбачає спільну діяльність учнів у невеликих групах, спрямовану на виконання спільного навчального завдання шляхом активної комунікації, співпраці та колективної відповідальності за досягнення поставленої мети.

Робота у групах має ряд переваг та дидактичних можливостей:

1. У групах, завдяки різним рівням знань, досвіду, та індивідуального сприйняття, у даному випадку лексичний багаж знань та розуміння граматичних аспектів, учні можуть опрацювати більший обсяг інформації, ніж працюючи окремо;

2. Групова робота створює умови для активного використання мовного матеріалу в комунікативній діяльності. На відміну від індивідуального виконання вправ, робота в групах передбачає постійну взаємодію між учнями, що спонукає їх не лише відтворювати, а й свідомо застосовувати лексичні одиниці та граматичні структури відповідно до ситуації спілкування.

3. Групи стимулюють творчість щодо вирішення проблем, виконання завдань та під час індуктивного, проблемного методів навчання.

4. Учні краще запам'ятовують результати групових обговорень. Студенти, які працюють у малих групах, зазвичай засвоюють більше з того, що викладається, і зберігають ці знання довше, ніж у разі, коли той самий матеріал подається вчителем у вигляді лекції при фронтальній роботі з класом.

5. Групова робота дає учням можливість вчитися один у одного. Вони можуть засвоювати нову лексику, мовні конструкції, а також цікаві думки та ідеї від однокласників, часто у більш зрозумілій та доступній формі, ніж від самого вчителя.

6. Під час виконання спільних завдань учні мають можливість комунікувати, обмінюватися думками, аргументувати власну позицію, ставити запитання, уточнювати інформацію та спільно знаходити правильні мовні рішення. Таким чином відбувається розвиток мовленнєвої активності, формуються м'які навички (soft skills), відповідальність за спільний результат і підвищується навчальна мотивація.

7. Старшокласники краще розуміють самих себе. Групова робота дозволяє людям отримати точніше уявлення про те, як їх бачать інші. Зворотний зв'язок, який вони отримують, може допомогти їм краще оцінити свою міжособистісну поведінку [1; 3, с. 88].

Наступним кроком варто розглянути механізм засвоєння лексики та граматики через взаємодію учнів. Перший етап – орієнтовно- підготовчий. На цьому етапі учні ознайомлюються з новим лексичним або граматичним матеріалом у певному комунікативному контексті. Працюючи в малих групах, вони спільно аналізують мовні явища, обговорюють правила, виконують вправи за зразком та складають прості речення. Наприклад, під час вивчення Present Perfect учні аналізують діалог, знаходять у ньому нову граматичну структуру та разом формують правило її вживання та форму.

Другий етап – стандартизуючий. На цьому рівні відбувається автоматизація використання лексичних одиниць та граматичних структур у типових комунікативних ситуаціях. Наприклад, вивчаючи тему «Food», один учень отримує меню ресторану, а інші два – списки замовлень клієнтів, після чого вони мають поставити необхідні запитання та дати логічні відповіді. Неодноразове використання мовного матеріалу в процесі взаємодії сприяє його закріпленню та поступовому переходу до автоматизованого використання.

На третьому етапі мовний матеріал інтегрується з раніше засвоєними лексико-граматичними одиницями в умовах більш автономного спілкування. Учні можуть брати участь у групових проєктах, дебатах, дискусіях чи творчих завданнях, що забезпечує формування стійких і автоматизованих лексико-граматичних навичок та їх ефективне використання в реальному іншомовному спілкуванні [2, с. 6].

Ефективність засвоєння необхідних навичок в учнів залежить і від видів вправ та форми групової роботи. У старших класах учні мають доволі високий рівень англійської мови, що дає можливість вчителю обирати більш важкі комунікативні завдання. Одним із таких завдань є information gap (інформаційна прогалина). Як і у реальному житті, коли люди взаємодіють з іншими, щоб отримати інформацію, якої вони не мають, такий вид групової роботи дає змогу учням застосувати свої знання англійської мови, коли їм потрібно дізнатися інформацію від інших учасників своєї групи.

Тісно пов'язаним із першим є метод Jigsaw або «ажурна пилка». Кожна група має частину інформації, необхідної для виконання завдання. Щоб виконати завдання, учні повинні спілкуватися та поєднувати окремі частини. Звісно, спілкування має відбуватися так, як у реальному житті — змістовно та в умовах постійного часового тиску.

Варто розглянути Task-completion activities або ж «вправи на розв'язання проблеми». Вони мають форму головоломок, ігор, читання карт та інших видів завдань, у яких основна увага приділяється використанню власних мовних ресурсів для виконання завдання. Такі вправи спонукають учнів розробляти

стратегії спілкування: перефразування, звернення з проханням, уточнення, пояснення або опис.

Ще одним з найпоширеніших творчих завдань є робота над груповим проєктом. Учням дається конкретне завдання, для виконання якого вони мають спільно координувати кожен етап проєкту, добирати мовні матеріали та творчо підійти до виконання завдання. Наприкінці уроку учні презентують свою роботу перед усім класом.

Одним із найскладніших завдань із перелічених вище є рольова гра. Учням дається сценарій та певні ролі, які вони мають відтворити покладаючись або на підказки або на вже наявні знання (у старших класах це може бути імпровізацію, але слід враховувати рівень англійської мови та необхідний словниковий запас і граматику) [1; 4].

Отже, групові форми роботи мають значний методичний потенціал у формуванні англомовних лексико-граматичних навичок старшокласників. Організація навчальної взаємодії у групах забезпечує не лише свідоме засвоєння нового мовного матеріалу, а й його поступову автоматизацію та практичне використання у комунікативних ситуаціях. Застосування таких видів діяльності *information gap*, *Jigsaw*, *task-completion activities*, рольові ігри та групові проєкти, сприяє підвищенню мовленнєвої активності учнів, ефективному засвоєнню лексики та граматики й розвитку комунікативної компетентності відповідно до сучасних вимог іншомовної освіти.

Список використаних джерел

1. Бокован В. А. (2023). Організація парної та групової роботи на уроках іноземної мови. Всеосвіта: веб-сайт. URL: <https://vseosvita.ua/library/orhanizatsiia-parnoi-ta-hrupovoi-roboty-na-urokakh-inozemnoi-movy-682708.html> (дата звернення: 30.06.2026).
2. Дячук Л.П. (2021). Формування лексико-граматичних навичок на уроках англійської мови: методичний посібник. Любохини, 2021. 67с. URL: <https://naurok.com.ua/formuvannya-leksiko-gramatichnih-navichok-na-urokah-angliysko-movi-461778.html> (дата звернення: 30.06.2026).
3. Burke A. (2011). Group Work: How to Use Groups Effectively. The Journal of Effective Teaching, 11(2), 87-95. URL: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1092109.pdf> (дата звернення: 30.06.2026).
4. Cobianu-Şontac N. Types of Communicative Activities Used in English Language Teaching. EDICT: website. URL: <https://edict.ro/types-of-communicative-activities-used-in-english-language-teaching/> (дата звернення: 30.06.2026).

Artificial Intelligence as a Tool for Personalized Learning

Viktoriia Marchenko, Higher Education Student
Faculty of Social Sciences and Humanities
West Ukrainian National University

The rapid development of digital technologies has significantly transformed modern educational systems. Educational institutions increasingly integrate innovative tools into the learning process in order to improve teaching quality, increase student engagement, and adapt instruction to individual needs. Among the most influential technological trends of recent years is artificial intelligence, which is gradually becoming an important component of contemporary education. AI technologies are now widely used to support personalized learning and create more flexible educational environments [1].

Traditional educational models have often relied on standardized teaching approaches where all students receive the same materials, assignments, and instructional pace. However, learners differ in cognitive abilities, motivation, learning styles, and academic needs. Under such conditions, personalized learning becomes especially important because it allows educational content to be adapted according to individual characteristics and performance levels.

Artificial intelligence contributes to this process by analyzing student behavior, learning progress, and academic results. Educational platforms equipped with AI technologies can identify strengths and weaknesses, recommend suitable tasks, and adjust the complexity of materials automatically. As a result, students receive more individualized support during the educational process.

Modern digital systems increasingly use adaptive learning technologies. Such platforms monitor student interaction with educational materials and modify learning pathways depending on performance. If a learner experiences difficulties with a particular topic, the system may provide additional explanations, simpler exercises, or alternative formats for presenting information. Conversely, students who demonstrate higher achievement levels can receive more advanced assignments and expanded educational content [2].

An important advantage of artificial intelligence involves the ability to provide immediate feedback. In traditional classroom settings teachers may not always have enough time to individually analyze every mistake or respond quickly to each student. AI-based systems allow learners to receive instant evaluations, explanations, and recommendations. Such оперативність positively influences motivation and supports more active participation in the learning process.

Digital assistants and intelligent tutoring systems also play an increasingly visible role in education. Virtual chatbots, automated educational consultants, and interactive platforms help students organize learning activities, answer questions, and access

educational resources more efficiently. These technologies may support both classroom instruction and independent study outside educational institutions.

Particular significance is attached to the role of artificial intelligence in inclusive education. Personalized technologies can help adapt educational materials for students with different cognitive, sensory, or physical needs. Speech recognition systems, automated subtitles, text-to-speech tools, and intelligent translation technologies contribute to greater accessibility of educational content and support equal learning opportunities.

The growing popularity of online education has further accelerated the implementation of AI technologies. Distance learning platforms increasingly rely on data analysis and automated systems to personalize educational experiences. During remote instruction students often require additional flexibility and individual support, which artificial intelligence can partially provide through adaptive recommendations and continuous monitoring of learning progress [3].

At the same time, the integration of artificial intelligence into education creates several challenges and ethical concerns. One of the major issues involves data privacy and information security. Educational platforms collect large amounts of personal and academic data, which raises questions regarding confidentiality and responsible data management. Educational institutions must therefore ensure adequate protection of student information and transparent use of digital technologies.

Another important issue relates to the potential reduction of human interaction within the educational process. Although AI systems can support learning efficiency, they cannot fully replace the emotional, social, and motivational role of teachers. Communication between educators and students remains an essential element of successful learning because teaching involves not only information transfer but also emotional support, empathy, and interpersonal cooperation.

Researchers also emphasize the risk of excessive dependence on technology. Continuous digital interaction may contribute to reduced concentration, information overload, and lower levels of critical thinking if technological tools are used without pedagogical balance. Consequently, artificial intelligence should be viewed as a supplementary educational instrument rather than a complete substitute for traditional teaching methods.

Teacher training becomes increasingly important under conditions of educational digitalization. Educators need practical skills for integrating AI technologies into classroom activities and understanding both the advantages and limitations of intelligent systems. Professional development programs therefore play a crucial role in preparing teachers for modern technological environments [1].

The future of personalized learning will likely depend on the further development of artificial intelligence, educational analytics, and interdisciplinary cooperation between educators, psychologists, and technology specialists. AI systems may become even more adaptive, interactive, and capable of supporting individual educational trajectories. Nevertheless, maintaining ethical standards, accessibility, and human-centered pedagogy will remain fundamental priorities.

To summarize, artificial intelligence has become an important tool for supporting personalized learning in contemporary education. Adaptive technologies, intelligent educational systems, and digital assistants help create more flexible and individualized learning environments. At the same time, effective implementation of AI in education requires balanced integration, responsible data management, and preservation of meaningful human interaction within the educational process.

References

1. Bykov V. Yu. Digital Transformation of Education and Pedagogical Systems : monograph. Kyiv : Institute of Information Technologies and Learning Tools of NAES of Ukraine, 2021.
2. Kremen V. H. Philosophy of Human-Centered Education in the Information Society. Kyiv : Pedahohichna Dumka, 2020.
3. Morze N. V. Information and Communication Technologies in Education : educational manual. Kyiv : Borys Grinchenko Kyiv University, 2021.

Емоційно-експресивні засоби в інтернет-дискурсі

Максименко Олексій Вікторович, здобувач вищої освіти
Соціально-гуманітарний факультет
Західноукраїнський національний університет

Сучасний інтернет-дискурс став простором, у якому активно взаємодіють різні стилі мовлення, емоційні реакції та комунікативні стратегії. Цифрове спілкування дедалі частіше виходить за межі нейтрального викладу інформації, натомість набуває виразної емоційності та експресивності. Це пов'язано з особливостями онлайн-комунікації, де відсутні інтонація, міміка та інші невербальні засоби, тому користувачі компенсують їх через мовні та графічні інструменти [1].

У межах електронного спілкування важливу роль відіграють лексичні засоби емоційного вираження. Слова з позитивним або негативним забарвленням дозволяють передати ставлення автора до подій, явищ чи співрозмовника. Часто використовуються оцінні прикметники, розмовна лексика, зменшувально-пестливі форми, а також стилістично забарвлені вирази, що підсилюють емоційний ефект повідомлення.

Помітною рисою інтернет-комунікації є активне застосування пунктуаційних засобів експресії. Багаторазове використання знаків оклику, питальних конструкцій або їх поєднання створює ефект підвищеної емоційності. Подібні елементи дозволяють передати здивування, обурення, радість або інші емоційні стани, які в усному мовленні виражаються інтонаційно [2].

Окрему групу становлять графічні засоби, серед яких найпоширенішими є емодзі та стікери. Вони виконують функцію невербальних маркерів емоцій і допомагають уточнити зміст висловлювання. Завдяки візуальним символам користувачі можуть швидше передавати емоційні реакції без використання розгорнутих мовних конструкцій.

Важливим аспектом інтернет-дискурсу є використання капслоку, тобто написання слів великими літерами. Такий прийом зазвичай сигналізує про підвищену емоційну напругу, акцентування уваги або навіть крик у віртуальному просторі. Хоча цей засіб може сприйматися як надмірно експресивний, він широко використовується в соціальних мережах та коментарях [3].

Значний вплив на формування емоційності мають також скорочення та інтернет-акроніми. Вони надають мовленню динамічності та відображають неформальний характер онлайн-спілкування. Такі елементи часто використовуються для передачі швидкої реакції, іронії або емоційного ставлення до повідомлення.

Не менш важливим є явище інтонаційної компенсації в письмовій формі. Оскільки текстовий формат не передає голосових характеристик, користувачі застосовують повтори літер, розтягування слів або спеціальні знаки для імітації

інтонації. Це дозволяє створювати ефект живого мовлення навіть у цифровому середовищі.

Соціальні мережі суттєво посилили розвиток емоційно-експресивних засобів. Платформи на кшталт Facebook, Instagram, TikTok або Telegram стимулюють короткі, але емоційно насичені повідомлення. У таких умовах користувачі прагнуть швидко привернути увагу аудиторії, що сприяє активному використанню експресивної лексики та візуальних елементів.

Варто зазначити, що емоційність у мережевому спілкуванні виконує не лише комунікативну, а й соціальну функцію. Вона допомагає встановлювати контакт між користувачами, формувати групову ідентичність та виражати приналежність до певних спільнот. Через емоційні реакції учасники дискурсу демонструють свою позицію та ставлення до обговорюваних тем [4].

Поряд із позитивними аспектами надмірна експресивність може призводити до непорозумінь. Відсутність інтонаційного контексту інколи спричиняє неправильне трактування повідомлень, особливо якщо емоційні засоби використовуються надмірно або невідповідно до ситуації. Це підкреслює важливість контекстуальної грамотності в цифровій комунікації.

У сучасній лінгвістичній науці інтернет-дискурс розглядається як окремий різновид мовлення, що поєднує риси усної та письмової комунікації. Емоційно-експресивні засоби в цьому середовищі виконують функцію адаптації мови до нових умов спілкування, забезпечуючи її гнучкість та виразність.

Отже, емоційно-експресивні засоби є невід'ємною частиною інтернет-дискурсу. Вони допомагають передавати почуття, уточнювати зміст повідомлень і робити онлайн-комунікацію більш живою та динамічною. Їх використання відображає особливості сучасного мовлення в цифрову епоху та демонструє постійний розвиток мовної системи під впливом технологій.

Список використаних джерел

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики. Київ : ВЦ «Академія», 2019.
2. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми. Полтава : Довкілля-К, 2020.
3. Загнітко А. П. Теорія мовленнєвої комунікації. Донецьк : ДонНУ, 2018.
4. Городенська К. Г. Українська мова в сучасному медіапросторі. Київ : Наукова думка, 2021.

Секція: Філологія та лінгвістика

Лінгвістичні особливості рекламних текстів у соціальних мережах

Федоренко Марина, здобувач освіти

Філологічний факультет

Одеського національного університету імені І. І. Мечникова

У сучасному цифровому середовищі соціальні мережі стали одним із головних каналів поширення рекламної інформації. Facebook, Instagram, TikTok та інші платформи формують новий комунікативний простір, у якому рекламні тексти набувають особливої мовної специфіки. Вони повинні бути короткими, емоційно насиченими та водночас максимально переконливими, адже конкуренція за увагу користувача в інтернеті є надзвичайно високою.

Важливою характеристикою рекламних повідомлень у соціальних мережах є лаконічність викладу. Через обмежений час уваги аудиторії тексти часто будуються на принципі стислості та інформаційної насиченості. Використовуються короткі речення, іноді навіть окремі фрази або словосполучення, які швидко передають основну ідею рекламного повідомлення [1].

Емоційна складова відіграє ключову роль у структурі рекламного дискурсу. Автори текстів активно застосовують лексику з позитивним оцінним забарвленням, що формує у споживача привабливий образ товару або послуги. Такі слова як «унікальний», «вигідний», «швидкий», «ідеальний» сприяють створенню позитивного емоційного фону та підсилюють мотивацію до покупки.

Значне місце займають також мовні засоби впливу, зокрема імперативні конструкції. Заклики до дії на кшталт «купуйте зараз», «спробуйте сьогодні», «приєднуйтесь» стимулюють миттєву реакцію користувача. Подібні форми є типовими для цифрової реклами, оскільки вони спрямовані на швидке прийняття рішення без тривалого обдумування.

Окрему групу становлять стилістичні прийоми, серед яких метафори, епітети та гіперболи. Вони допомагають створювати яскраві образи та підсилювати емоційний ефект рекламного повідомлення. Наприклад, перебільшення властивостей товару дозволяє сформувати враження його винятковості та високої цінності [2].

Помітною особливістю є використання розмовної та наближеної до усної мови лексики. Такий підхід створює ефект безпосереднього спілкування з аудиторією, що підвищує рівень довіри до бренду. У багатьох випадках рекламні

тексти стилістично наближаються до дружньої розмови, що робить їх більш природними та менш офіційними.

Візуально-графічні елементи також впливають на лінгвістичну структуру реклами. Емодзі, хештеги, виділення великими літерами або символи часто інтегруються в текст і виконують функцію підсилення емоційності. Такі засоби допомагають швидше привернути увагу користувача серед великого потоку інформації.

Синтаксична організація рекламних повідомлень у соціальних мережах характеризується простотою та динамічністю. Переважають короткі конструкції, парцеляція, а також номінативні речення. Це дозволяє швидко сприймати інформацію навіть під час поверхневого перегляду контенту.

Важливу роль відіграє персоналізація звернення до аудиторії. Рекламні тексти часто використовують займенники «ти», «ви», що створює ефект індивідуального звернення. Така стратегія підсилює відчуття особистої участі споживача в комунікації та підвищує ефективність рекламного впливу.

Суттєвим аспектом є адаптація мовлення до особливостей конкретної платформи. Наприклад, у TikTok переважає більш неформальний стиль із використанням сленгу, тоді як Instagram орієнтується на естетизовані та візуально збалансовані тексти. Це свідчить про гнучкість рекламної мови в цифровому середовищі.

Не можна оминути й явище міжмовних запозичень, зокрема активне використання англіцизмів. Такі елементи підкреслюють сучасність бренду та його належність до глобального інформаційного простору. Часто англійські слова поєднуються з українським текстом, утворюючи змішані мовні конструкції.

Загалом рекламні тексти в соціальних мережах є складним лінгвістичним явищем, яке поєднує елементи різних стилів і мовних рівнів. Їхня структура формується під впливом психологічних, соціальних та технологічних факторів, що визначають способи взаємодії з аудиторією.

Отже, мовні особливості цифрової реклами відображають сучасні тенденції розвитку комунікації. Поєднання емоційності, лаконічності та експресивності дозволяє створювати ефективні повідомлення, здатні впливати на поведінку споживачів у соціальних мережах.

Список використаних джерел

1. Городенська К. Г. Українська мова в сучасному медіапросторі. Київ : Наукова думка, 2021.
2. Кочан І. М. Українська мова в медіапросторі. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2020.

Секція: Соціальна робота та консультування

The Impact of Financial Difficulties on Family Psychological Well-Being

Zmienko Oleksandra, student
Humanities and Pedagogical Faculty
NUBiP Ukraine

Economic instability in contemporary society is often one of the key factors affecting the quality of family life. Financial difficulties may influence not only material living conditions but also the emotional state of family members, the level of interaction between them, and the overall psychological climate within the household. In such circumstances, well-being is determined not only by income level but also by the family's ability to adapt to stressful situations [1].

A lack of financial resources is usually accompanied by increased anxiety. Constant concerns about paying for housing, food, children's education, or medical services create psychological tension that gradually accumulates. As a result, the emotional stability of adults may decrease, which directly affects the overall family atmosphere.

A significant aspect is the change in interpersonal relationships among family members. Financial stress often leads to conflicts, misunderstandings, and increased levels of aggression. Marital relationships may experience additional strain due to different approaches to budgeting or differing perceptions of financial hardship.

Children's psychological well-being is also closely connected to the family's economic situation. Although children may not fully understand the causes of financial problems, they are sensitive to the emotional climate at home. Increased tension between parents or limitations in meeting basic needs can affect their sense of safety and emotional stability.

Social comparison plays an important role as well. In today's information-driven environment, families often compare their living standards with those of others. Such comparisons may increase dissatisfaction, lower self-esteem, and contribute to feelings of social isolation, especially in cases of prolonged financial hardship [2].

Gradual declines in living standards often influence the psychological state of adults in the family. Emotional exhaustion, loss of motivation, and feelings of hopelessness may arise. In some cases, depressive states or chronic stress can develop, requiring professional psychological support.

Changes in life priorities are another important factor. Under economic pressure, families are forced to reconsider expenses, give up certain needs, and focus on basic

survival needs. This may limit opportunities for development, education, and leisure, ultimately affecting overall life satisfaction.

Social support plays a significant role in reducing the negative effects of financial stress. Assistance from relatives, state institutions, or social services can partially compensate for material difficulties and reduce psychological pressure. However, access to such support is not always equal.

Psychological adaptation to economic challenges depends on the internal resources of the family. Communication between family members, mutual support, the ability to solve problems jointly, and emotional cohesion can significantly reduce the negative impact of financial difficulties [3].

Special attention should be given to psychological literacy. Awareness of stress causes, emotional self-regulation skills, and the ability to discuss financial issues constructively contribute to stabilizing the internal family climate. In many cases, communication becomes the key factor in overcoming crisis situations.

Thus, financial difficulties have a multidimensional impact on family psychological well-being. They affect the emotional state of adults, relationships between family members, and child development. At the same time, the level of negative influence largely depends on the family's ability to adapt, the availability of social support, and psychological resilience.

References

1. Maksymenko S.D. Psykholohichne zdorovia osobystosti: problemy ta perspektyvy doslidzhennia // Aktualni problemy psykholohii. Kyiv : Instytut psykholohii imeni H. S. Kostiuka NAPN Ukrainy, 2018.
2. Tytarenko T.M. Zhyttiistyk osobystosti: sotsialna neobkhdnist ta bezpeka. Kyiv : Marych, 2009.
3. Maksymenko S.D., Karamushka L.M., Zaichykova T.V. Psykholohiia stresostiikosti osobystosti : navchalnyi posibnyk. Kyiv : TOV «NVP «Interservis», 2021.

Секція: Психологія

Психологічний супровід підлітків, які перебувають у складних життєвих обставинах

Ковальчук Маріана, здобувачка вищої освіти
Факультет психології та соціальної роботи
ОНУ імені І.І. Мечникова

Підлітковий вік належить до найскладніших етапів психічного розвитку людини. Саме в цей період формується самосвідомість, активно розвивається система цінностей, відбувається пошук власної ідентичності та місця в суспільстві. Будь-які несприятливі життєві обставини здатні істотно ускладнити цей процес, підвищуючи ризик виникнення емоційних, поведінкових і соціально-психологічних труднощів. Особливої актуальності проблема набуває в сучасних умовах, коли значна кількість українських підлітків переживає наслідки воєнних дій, вимушеного переселення, втрати близьких, економічної нестабільності або сімейних конфліктів. У зв'язку з цим психологічний супровід стає важливою складовою комплексної допомоги, спрямованої на підтримку психічного здоров'я та сприяння успішній соціальній адаптації молоді [1-2].

Складні життєві обставини являють собою сукупність факторів, які негативно впливають на розвиток особистості та обмежують можливість самостійно подолати кризову ситуацію. До них належать насильство в сім'ї, сирітство, бідність, тяжкі захворювання, інвалідність, переживання втрати, соціальна ізоляція, перебування у зоні бойових дій або вимушене переміщення. Для підлітків такі події часто стають джерелом тривалого психологічного напруження, адже їхні механізми емоційної саморегуляції ще недостатньо сформовані. Внаслідок цього можуть з'являтися підвищена тривожність, депресивні прояви, агресивність, труднощі у спілкуванні, зниження навчальної мотивації, порушення самооцінки та відчуття безпорадності [3].

Не менш важливим чинником виступає якість соціального оточення. Підтримка з боку дорослих, довірливі взаємини з батьками, педагогами чи іншими значущими людьми здатні значно зменшити негативний вплив травматичних подій. Водночас дефіцит емоційного контакту, постійні конфлікти або байдужість посилюють переживання підлітка та підвищують ризик розвитку психологічної дезадаптації. Саме тому допомога має бути спрямована не лише на дитину, а й на її найближче соціальне середовище.

Ефективний психологічний супровід передбачає тривалий процес професійної підтримки, що охоплює діагностику емоційного стану, визначення актуальних потреб, планування індивідуальної програми допомоги та оцінювання результатів проведеної роботи. Його головною метою є не усунення окремих симптомів, а розвиток внутрішніх ресурсів особистості, формування

стійкості до стресу, підвищення адаптивних можливостей і відновлення відчуття психологічної безпеки [4].

На початковому етапі особливого значення набуває встановлення довірливого контакту між психологом і підлітком. Без атмосфери прийняття, конфіденційності та взаємної поваги неможливо забезпечити відкритість у спілкуванні. Саме довіра створює основу для подальшої психокорекційної роботи, допомагає знизити внутрішнє напруження та сприяє усвідомленню власних переживань.

Подальша робота може включати використання різноманітних психотерапевтичних і психокорекційних методів. Значну ефективність демонструють елементи когнітивно-поведінкового підходу, які допомагають виявляти негативні автоматичні думки, змінювати деструктивні переконання та формувати конструктивні способи реагування на складні життєві ситуації. Позитивний результат також забезпечують арттерапія, казкотерапія, метафоричні асоціативні карти, тренінги розвитку комунікативних навичок, вправи з емоційної саморегуляції та методики розвитку стресостійкості. Добір конкретних засобів залежить від індивідуальних особливостей підлітка, його віку, життєвого досвіду та характеру пережитої психотравмувальної ситуації.

Важливою складовою психологічного супроводу є міждисциплінарна взаємодія. До процесу підтримки доцільно залучати педагогів, соціальних працівників, медичних фахівців і батьків, оскільки комплексний підхід дозволяє своєчасно виявляти труднощі та координувати необхідну допомогу. Заклади освіти відіграють особливу роль, адже саме школа часто стає місцем, де дитина проводить значну частину часу, а практичний психолог має можливість регулярно спостерігати за змінами її психоемоційного стану.

Окрему увагу слід приділяти розвитку резильєнтності як здатності людини успішно адаптуватися до несприятливих життєвих подій. Формування навичок конструктивного подолання труднощів, розвитку емоційного інтелекту, позитивної самооцінки та соціальної компетентності значно підвищує рівень психологічного благополуччя підлітків. Наявність внутрішніх ресурсів дозволяє їм ефективніше долати кризові ситуації, зберігати активну життєву позицію та будувати перспективні плани на майбутнє навіть за умов тривалого стресу [1-2].

Практика свідчить, що своєчасно організований психологічний супровід не лише зменшує прояви тривоги, емоційного виснаження чи соціальної ізоляції, а й сприяє особистісному розвитку, покращенню міжособистісних взаємин та успішній інтеграції підлітка в освітнє середовище. Водночас ефективність допомоги значною мірою залежить від системності роботи, професійної компетентності спеціалістів та активної участі найближчого оточення дитини.

Отже, психологічний супровід підлітків, які перебувають у складних життєвих обставинах, є необхідною умовою збереження їхнього психічного здоров'я та гармонійного розвитку. Комплексний підхід, що поєднує індивідуальну підтримку, взаємодію із сім'єю, освітнім середовищем і соціальними службами, сприяє відновленню почуття безпеки, розвитку

адаптаційних ресурсів та формуванню готовності до конструктивного подолання життєвих труднощів. Саме створення системи своєчасної психологічної допомоги дозволяє мінімізувати негативні наслідки кризових ситуацій і забезпечити умови для повноцінної соціалізації та самореалізації сучасних підлітків.

Список використаних джерел

1. Дідковська Л. І. Особливості вирішення підлітками складних життєвих ситуацій у зв'язку з їхньою здатністю до саморегуляції // *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Психологічні науки*. 2019. № 1. С. 102–107. DOI: 10.32999/ksu2312-3206/2019-1-18.
2. Коваленкова А. Умови розвитку життєстійкості особистості підліткового віку // *Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Серія 12. Психологічні науки*. 2024. № 23(68). DOI: 10.31392/UDU-nc.series12.2024.23(68).04.
3. Мамчур І. В. Соціально-психологічний супровід дітей із сімей, які опинилися у складних життєвих обставинах // *Наукові записки. Серія: Психологія*. 2023. № 1. DOI: 10.32782/cusu-psy-2023-1-5.
4. Мірошніченко О. В. *Психологічний супровід осіб у складних життєвих обставинах*. Кваліфікаційна робота. Харків : Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, 2025.

Секція: Архітектура та будівництво

Модульне будівництво як сучасний напрям розвитку житлової архітектури

Величко Маргарита, здобувачка вищої освіти
Будівельний факультет
Київський національний університет будівництва і архітектури

Сучасна житлова архітектура активно трансформується під впливом економічних, соціальних та технологічних змін. Урбанізація, зростання потреб у доступному житлі та необхідність швидкого будівництва стимулюють пошук нових архітектурних рішень. Одним із найбільш перспективних напрямів у цій сфері стало модульне будівництво, яке поєднує інноваційні технології, функціональність та ефективність використання ресурсів [2-3].

Модульна архітектура базується на принципі виготовлення окремих конструктивних елементів у заводських умовах із подальшим транспортуванням і монтажем на будівельному майданчику. Такий підхід дозволяє значно скоротити терміни реалізації проєктів та мінімізувати вплив погодних умов на процес зведення житла.

Однією з ключових переваг модульного будівництва є швидкість виконання робіт. Значна частина виробничих процесів здійснюється паралельно з підготовкою фундаменту, що суттєво економить час. У порівнянні з традиційними методами зведення будівель модульні конструкції можуть бути введені в експлуатацію значно швидше.

Важливим аспектом розвитку цього напрямку є економічна доцільність. Серійне виробництво модулів сприяє оптимізації витрат на матеріали та робочу силу. Крім того, контроль якості в заводських умовах дозволяє зменшити кількість будівельних помилок і витрати на їх усунення.

Суттєву роль відіграє також екологічний фактор. Модульне будівництво характеризується меншою кількістю відходів у процесі виробництва та монтажу. Раціональне використання ресурсів, енергоефективні матеріали та можливість повторного використання окремих елементів відповідають сучасним принципам сталого розвитку архітектури.

Архітектурна гнучкість є ще однією важливою особливістю модульних споруд. Конструкції можуть адаптуватися до різних функціональних потреб і легко модифікуватися в майбутньому. Це створює можливість змінювати планування приміщень, розширювати житлову площу або трансформувати будівлі залежно від потреб мешканців [2].

Сучасні модульні будинки суттєво відрізняються від застарілих уявлень про тимчасове або малокомфортне житло. Інноваційні технології дозволяють створювати естетично привабливі, енергоефективні та функціональні об'єкти, які відповідають сучасним вимогам до комфорту та дизайну.

Особливої актуальності модульне будівництво набуло в умовах необхідності швидкого забезпечення населення житлом. Такі технології активно використовуються для створення соціального житла, тимчасових поселень, студентських гуртожитків та житлових комплексів у регіонах, що потребують оперативного відновлення інфраструктури [3].

Водночас розвиток модульної архітектури супроводжується певними труднощами. Однією з проблем є стереотипне сприйняття таких будівель як менш надійних або менш довговічних порівняно з традиційними спорудами. Подолання подібних уявлень потребує популяризації сучасних технологічних рішень та демонстрації успішних архітектурних проєктів.

Не менш важливим викликом залишається нормативно-правове регулювання. Будівельні стандарти не завжди встигають адаптуватися до швидкого розвитку інноваційних технологій, що може ускладнювати реалізацію модульних проєктів та їх інтеграцію в міський простір.

Цифровізація архітектурної галузі також впливає на поширення модульного будівництва. Використання BIM-технологій, автоматизованого проєктування та сучасних інженерних систем дозволяє більш точно планувати конструкції, оптимізувати витрати та підвищувати якість житлових об'єктів [4].

У сучасному світі модульне житло дедалі частіше розглядається не як тимчасове рішення, а як повноцінний напрям розвитку архітектури майбутнього. Поєднання технологічності, мобільності та енергоефективності робить цей формат привабливим як для приватного сектору, так і для масштабних державних програм житлового будівництва.

Отже, модульне будівництво є важливим сучасним напрямом розвитку житлової архітектури. Воно поєднує економічну ефективність, швидкість реалізації, екологічність та функціональну адаптивність. Подальше вдосконалення технологій і нормативної бази сприятиме активнішому впровадженню модульних рішень у житлове середовище та формуванню нових підходів до організації міського простору.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності». Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua>
2. Державні будівельні норми України (ДБН). Міністерство розвитку громад та територій України. URL: <https://www.minregion.gov.ua>
3. Бевз М. В. Основи архітектурного проєктування. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2020.
4. Ковальський Л. М. Сучасні технології в архітектурі та будівництві. Київ : КНУБА, 2021.

Artificial Intelligence in Architectural Design and Construction Planning

Andriushchenko Iegor, student

Institute of Hydraulic Engineering and Civil Engineering

Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture

The rapid development of digital technologies has significantly transformed contemporary architecture and construction management. Among the most influential innovations, artificial intelligence has become an important instrument for improving design accuracy, optimizing planning processes, and increasing construction efficiency. The integration of intelligent systems into architecture is reshaping traditional approaches to project development and creating new opportunities for sustainable urban growth [1-2].

Modern architectural practice increasingly relies on data analysis, automation, and digital modeling. Artificial intelligence allows specialists to process large amounts of information more quickly and identify effective design solutions based on environmental, technical, and economic factors. As a result, architects are able to create projects that combine functionality, aesthetics, and resource efficiency more effectively than before.

One of the main applications of artificial intelligence in architecture involves generative design technologies. Such systems can automatically produce multiple design alternatives according to predefined parameters, including spatial organization, lighting conditions, energy consumption, or structural limitations. Instead of developing a single concept manually, architects receive numerous optimized solutions that support more informed decision-making.

Building Information Modeling technologies have also become closely connected with artificial intelligence tools. Smart BIM systems improve coordination between architects, engineers, and construction specialists by reducing design inconsistencies and predicting potential technical problems before construction begins. This approach minimizes costly errors and contributes to more efficient project management [1-3].

Construction planning has similarly benefited from intelligent automation. Artificial intelligence assists in scheduling construction stages, forecasting material requirements, and analyzing possible project risks. Predictive algorithms help optimize resource distribution and improve time management throughout the implementation process.

Another important direction concerns sustainable architecture. AI-based systems can evaluate environmental performance, energy efficiency, and climate responsiveness during the early stages of design. By analyzing factors such as solar exposure, ventilation, and thermal behavior, intelligent technologies support the creation of environmentally responsible buildings with lower operational costs.

Urban planning processes increasingly incorporate artificial intelligence as well. Smart analytical systems help specialists evaluate transportation networks, population density, infrastructure accessibility, and land-use efficiency. Such technologies contribute to the development of more adaptive and sustainable urban environments capable of responding to future social and environmental challenges.

Visualization technologies powered by artificial intelligence significantly improve communication within architectural projects. Virtual reality, augmented reality, and AI-assisted rendering systems allow architects, clients, and investors to better understand spatial solutions before construction starts. Enhanced visualization reduces misunderstandings and facilitates more productive collaboration between project participants [4,5].

Robotics and automated construction technologies are gradually transforming the building industry. Intelligent machinery can perform repetitive tasks with higher precision and lower material waste. Automated systems are increasingly used for concrete printing, structural assembly, and monitoring construction quality on-site.

Despite numerous advantages, the implementation of artificial intelligence in architecture also creates certain challenges. One of the major concerns involves the possible reduction of human participation in creative processes. Some researchers emphasize that architecture should preserve cultural identity, artistic expression, and human-centered thinking rather than rely entirely on algorithmic solutions.

Data security and technological dependence present additional difficulties. Architectural companies increasingly operate within digital environments where cyber protection and responsible data management become essential. System failures or unauthorized access may negatively affect project safety and confidentiality [3].

Educational institutions actively respond to technological changes within the construction industry. Universities introduce interdisciplinary programs that combine architecture, digital engineering, and computer science. Future specialists are expected to possess not only creative abilities but also technological competence related to artificial intelligence and digital modeling systems.

The influence of artificial intelligence extends beyond technical optimization and affects the broader philosophy of architectural design. Intelligent systems encourage architects to reconsider how buildings interact with people, infrastructure, and the environment. Adaptive architecture, responsive spaces, and smart building management systems gradually become part of modern urban development strategies [3].

Future architectural practice will likely depend on cooperation between human creativity and computational technologies. Artificial intelligence cannot fully replace the conceptual and emotional dimensions of architectural thinking, but it can substantially improve analytical accuracy, sustainability, and project efficiency.

Therefore, artificial intelligence has become a significant factor in the modernization of architectural design and construction planning. Intelligent technologies contribute to resource optimization, environmental sustainability, and improved project management while simultaneously transforming professional

practices within the construction sector. Continued technological development and interdisciplinary cooperation may further strengthen the role of artificial intelligence in shaping the architecture of the future.

References

1. Kyivska K. I., Tsiutsiura S. V., Kuleba M. Yu. Analiz zastosuvannia sztuchnoho intelektu v BIM-tekhnologiiakh. Upravlinnia rozvytkom skladnykh system. 2020. № 43. S. 97–103.
2. Kyivska K. I., Tsiutsiura S. V. Vprovadzhennia sztuchnoho intelektu v budivelnu haluz ta analiz isnuichykh tekhnologii. Technology Audit and Production Reserves. 2021.
3. Obukhov V. O., Tovbych V. V. Modeliuvannia protsesiv arkhitekturnoho proiektuvannia iz zastosuvanniam tekhnologii sztuchnoho intelektu. Suchasni problemy arkhitektury ta mistobuduvannia. 2025.
4. Fomenko O., Balabanov I. Shtuchnyi intelekt yak faktor rozvytku innovatsiinoi arkhitektury. Mistobuduvannia ta terytorialne planuvannia. 2025.
5. Koniusevskyi O. I. Suchasni tekhnolohichni transformatsii v arkhitekturi: tsyfrovi instrumenty, sztuchnyi intelekt ta profesiini vyklyky // Kulturolohichniy almanakh. 2025. DOI: 10.31392/cult.alm.2025.4.23

Збірник наукових праць
1-ї Міжнародної студентської наукової конференції
**«СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ НАУКОВИХ
ДОСЛІДЖЕНЬ»**
7-8 липня 2026р.
м. Одеса, Україна

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи: ДК №8621 від 21.04.2026

Організаційний комітет може не погоджуватися з точкою зору авторів.
Автори несуть відповідальність за правильність тексту тез.

<https://science-vector.com/>
e-mail: info@science-vector.com